

vilde gaa med til dette, uden at Tilføjelsen om Værdistigningsskatten kom med.

Naar det nu siges, at man ikke kan gaa til noget saadant som en Værdistigningsskat i en enkelt Kommune, skal jeg, foruden at slutte mig til, hvad den ærede foregaaende Taler sagde om, at det har man gjort, tilføje, at det gør man ogsaa i Udlandet, rundt omkring i Verden. Og hvorfor skulde man ikke kunne gaa til det nye Princip i en enkelt Kommune, naar man mener, at man udmærket godt i en enkelt Kommune kan gaa til et saadant nyt Princip som at fikser Grundskatterne?

Hvis der skal være Tale om at gennemføre dette Lovforslag her i Tinget, ønsker jeg det rigtignok ganske grundigt behandlet i et Udvalg. Det har ikke været muligt for os at komme saadan til Bunds i Lovforslaget, som man naturligvis har kunnet gøre det i det andet Ting, hvor der har været Udvalg nedsat, og skulde man overhovedet tage under Overvejelse, om man kunde føre Lovforslaget igennem med Ændringer, maa det være nødvendigt at faa en hel Del flere Oplysninger, end der foreløbig ligger paa Tingets Bord.

Ellinger: Det er jo om Ændringer i den gældende, nu 56 Aar gamle, men dog i sin Tid som midlertidig betegnede Lov, her er Tale. Lovens Indhold har jo kun Interesse for den enkelte Kommune, og da dennes Beboere og Kommunalbestyrelsen ønsker denne Lov, og da Indholdet jo ikke krænker nogen andens Interesse, kan det formentlig ventes, at den Faktor, uden hvis Medvirken eller Indvielse Forslaget ikke kan blive gennemført, Lovgivningsmagten, vil give sit Samtykke.

Som fremhævet af den højtærede Minister og andre Talere er den Maade, paa hvilken Ejendommenes Værdi ude paa Frederiksberg udfindes som Grundlag for Beskatning, lidet heldig og til Dels ganske antikveret, hvorved jeg særlig sigter til den urimelige Maade, paa hvilken man beskatter ubebyggede Arealer. Beskatningens Afhængighed af det ubebyggede Arealers Benyttelse. Det er ganske naturligt, at man først og fremmest fra Grundejernes Side ønsker denne Lov gennemført; det ligger i, at der under de nuværende Forhold sker en idelig Forandring af Grundejernes Formueforhold, hvorimod en saadan Forandring ikke finder Sted i den Frederiksberg Kommune omgivende store Hovedstad. I Løbet af de sidste 14 Aar er Grundskatten steget fra 14 Kr. pr.

Portion til 34 Kr. — altsaa af en Ejendomsværdi paa 6,000 Kr. —, saa at en Ejendom, hvis Værdi f. Eks. er 300,000 Kr., i Løbet af dette korte Tidsrum har faaet en Skatteforøgelse paa 1,000 Kr., medens dens Kapitalværdi er formindsket i tilsvarende Grad. Men hele Kommunalbestyrelsen er ogsaa enig om det ønskelige i en Fiksering, selv om et Mindretal dertil har ønsket at knytte en Grundværdistigningsskat, og jeg takker den højtærede Minister, fordi han har fremsat dette Lovforslag.

Det foreslaas, at Skatten fremtidig skal udgøre 5,65 pro mille af den Værdi, til hvilken Ejendommen er vurderet til Ejendomsskyld, et Tal, som — og her maa jeg modsige den sidste ærede Taler (Keiser-Nielsen) — virkelig er højere end Skatten i København. En Undersøgelse, der for to, tre eller maaske fire Aar siden blev foretaget af en Mand ved Statistisk Bureau, viste, at allerede den Gang, før det sidste Skattepaalæg, var Skatterne højere paa Frederiksberg end i København — selvfølgelig er en Sammenligning overmaade vanskelig; det kan ikke nytte at tage en lille Kreds af Ejendomme ud, for der kan gøre sig saa mange forskellige Forhold gældende der, at man ikke faar et rigtigt Resultat. Men er end Skatten nu højere end i København, foretrækker man alligevel denne højere Skat fremfor at blive ved de bestaaende Forhold, der, som jeg viste, gør Ejendommens Værdi — altsaa Mandens Formueforhold — højst usikker, virkelig gør den flydende. Grundejerne, Kommunalbestyrelsen og Befolkningen ønsker denne Reform, der, som sagt, ikke krænker nogen anden berettiget Interesse, og jeg synes derfor, man maa give Frederiksberg denne Lov. Nu hører jeg ganske vist til min Forbavselse, at Loven skulde blive en Gave til en lille Del af Befolkningen. Men jeg maa tilstaa, jeg tror, den meget vanskeligt faar fat i nogen Gave. Det skulde da være, at man ikke fremtidig vil tage noget fra den, en egentlig Gave til Befolkningen kan jeg ikke se, her paa nogen Maade kan være Tale om. De Overgangsbestemmelser, der findes i Lovforslaget, synes jeg er gode og hensynsfulde, saa ogsaa disse er at anbefale. Det er jo i Virkeligheden den store By København, som bestemmer Markedsprisen for Lejen; den frederiksbergske Leje er nu i det store og hele paa Højde med den københavnske, og Konkurrencen vil forhindre, at den kommer op over dette Niveau. Naar man da i København